

EVANGELISCHE BROEDERGEMEENTE ZEIST

2^e ZANGDIENST IN DE LIJDENSTIJD

Op de vooravond van zondag Reminiscere

Openingslied • Gezangboek 505:1

G Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
 is leven van genade buiten de eeuwigheid,
 is leven van de woorden die opgeschreven staan
 en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.

Begroeting

Lied voor de jarigen • Gezangboek 148:4

G Houd Gij hen in uw hoede,
 Gij die uw schapen telt,
 o bron van al het goede,
 waaruit ons leven welt.
 Gij die ons ziel wilt laven
 met liefelijke spijs,
 Gij overstelpt met gaven
 tot in het paradijs.

Lezing • Jesaja 5:1-7

¹ Voor mijn geliefde wil ik zingen het lied van mijn lief en zijn wijngaard. Mijn geliefde had een wijngaard, op een vruchtbare helling gelegen. ² Hij bewerkte de grond, haalde de stenen eruit en plantte een edele druivensoort. Hij bouwde er een wachttoren, hakte ook een perskuip uit. Hij verwachtte veel van zijn wijngaard, maar die bracht slechts wrange druiven voort. ³ 'Welnu, inwoners van Juda en Jeruzalem, spreek recht tussen mij en mijn wijngaard. ⁴ Wat kon ik meer aan mijn wijngaard doen, wat heb ik te weinig gedaan? Ik verwachtte zoveel van mijn wijngaard, waarom bracht hij slechts wrange druiven voort? ⁵ Luister, ik zal jullie vertellen wat ik met mijn wijngaard ga doen: Ik ruk de doornhaag uit en breek de muur af, zodat hij vertrappt en geplunderd kan worden. ⁶ Ik zal hem laten verwilderen, er wordt niet meer gesnoeid, niet meer gewied, dorens en distels schieten er op. De wolken zal ik opdragen geen regen op hem te laten vallen.'

⁷ Israël is de wijngaard van de HEER van de hemelse machten, de gekoesterde planten zijn de inwoners van Juda. Hij verwachtte recht, maar oogstte onrecht, Hij zocht rechtsbetrachting, maar vond rechtsverkrachting.

- G Heer, ik hef mijn hart en handen 537:1.3
 op tot U, beslecht mijn zaak.
 Weer van mij de smaad en schande
 van mijns vijands leedvermaak.
 Ja, zij worden zeer beschaamd
 die de goede trouw verwachten,
 maar wie uw gebod beaamt
 mag gelovig U verwachten.
- Denk aan 't vaderlijk meedogen,
 Heer, waarop ik biddend pleit:
 milde handen, vriendelijke ogen
 zijn bij U van eeuwigheid.
 Denk toch aan de zonde niet
 van mijn onbedachte jaren!
 Heer, die al mijn ontrouw ziet,
 wil mij in uw goedheid sparen.
- G Neig uw genadig oor tot mij, 542:2.3
 verhoor mijn bede en wil Gij,
 o Heer, mij redding zenden.
 Wil bij mij zijn in angst en pijn
 en red mij uit ellende.
- Mijn God en Helper, sta mij bij,
 wees mij een burcht, waarin ik vrij
 en ridderlijk moog strijden,
 wanneer met kracht des vijands macht
 mij dreigt van alle zijden.
- G Als alle duistre machten God willen tegenstaan, 547:5.9.12
 Hij is, wat zij ook trachten, nog nooit teruggedaan.
 Wat God wil, zal geschieden, al duurt het ook een tijd;
 Hij zal het heil gebieden, en dat wordt werkelijkheid.
- Wel kan zijn hulp vertragen, en 't schijnt soms in de nacht,
 alsof geen licht zal dagen, alsof geen troost u wacht,
 als u de angst doet beven dat God u niet meer kent,
 dat Hij Zich van uw leven voorgoed heeft afgewend.

Hoor onze smeekgebeden; Heer, red uit alle nood!
Sterk onze wankle schreden en leer ons tot de dood
vertrouwen op uw zegen en vaderlijk beleid,
dan voeren onze wegen naar 't Rijk der heerlijkheid.

G Niets, niets kan mij verdoemen; 549:4.3
ik ben in 's Heren macht
en mag in Christus roemen,
die alles heeft volbracht.
Geen vonnis doet mij beven,
geen zielsangst drukt mij neer;
beschermd in dood en leven
ben ik door God, mijn Heer.

De grond van mijn vertrouwen
is Christus en zijn bloed.
Ik vind, blijf 'k op Hem bouwen,
het eeuwig ware goed.
Mijn leven op de aarde
is in zichzelf niet veel;
Hij zelf geeft daaraan waarde,
zijn liefde is mijn deel.

Lezing • Marcus 12:1-12

¹ Hij begon tegen hen te spreken in gelijkenissen: 'Een man legde een wijngaard aan en omheinde die. Hij groef een kuil voor de wijnpers en bouwde een uitkijktoren. Hij verpachtte de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis. ² Toen de oogsttijd was gekomen, stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn deel van de opbrengst in ontvangst te nemen; ³ maar ze grepen hem vast, mishandelden hem en stuurden hem met lege handen terug. ⁴ Daarna stuurde hij een andere knecht naar hen toe, die ze in het gezicht sloegen en vernederden.

⁵ Hij stuurde nog een derde, die ze doodden, en nog vele anderen; sommigen werden door de wijnbouwers mishandeld en anderen werden door hen gedood. ⁶ Ten slotte was alleen nog zijn geliefde zoon over; die stuurde hij als laatste naar hen toe, met de gedachte: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben. ⁷ Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: "Dat is de erfgenaam. Kom op, laten we hem doden, dan is de erfenis van ons."

⁸ Ze grepen hem vast en doodden hem en gooiden zijn lichaam buiten de wijngaard. ⁹ Wat zal de eigenaar van de wijngaard daarna doen? Hij komt zelf, hij doodt de wijnbouwers en geeft de wijngaard aan anderen. ¹⁰ Hebt u deze schrifttekst dan niet gelezen:

“De steen die de bouwers afkeurden
is de hoeksteen geworden.

¹¹ Dankzij de Heer is dit gebeurd,
wonderbaarlijk is het om te zien.”

¹² Daarop wilden ze Hem gevangennemen, want ze begrepen dat Hij hen op het oog had bij het vertellen van deze gelijkenis, maar ze waren bang voor de reactie van de menigte. Dus lieten ze Hem staan en gingen weg.

G   Hij is onze Meester! 485:2.3
 Laat u onderrichten
 en u door zijn Geest verlichten.
 Al wat Hij ons voorhoudt,
 dat is licht te leren
 als wij 't waar geluk begeren.
 Elke plicht wordt ons licht
 als wij op Hem schouwen,
 op zijn hulp vertrouwen.

Wij zijn vrijgekochten!
 Knechten, maar geen slaven -
 ach dat we ons volkomen gaven!
 God wil ons niet dwingen,
 maar Hij wil ons leren
 om vrijwillig Hem te eren.
 Laat ons dan Hem voortaan
 onze liefde geven
 en in zijn dienst leven.

G   Laat me in U blijven, groeien, bloeien, 524:1.2
 o Heiland, die de wijnstok zijt!
 Uw kracht moet in mij overvloeien,
 of 'k ben een wis verderf gewijd.
 Doorstroom, beziel en zegen mij,
 opdat ik waarlijk vruchtbaar zij!

Ik kan mijzelf geen wasdom geven:
niets kan ik zonder U, o Heer!
In uw gemeenschap kiemt er leven
en levensvolheid meer en meer!
Uw Geest moet in mij uitgestort:
de rank die U ontvalt verdort.

- G Dit is de dag die God deed rijzen, 10:5
juicht nu met ons en weest verblijd.
O God, geef thans uw gunstbewijzen,
geef thans het heil door ons verbeid.
Gezegend zij de grote koning
die tot ons komt in 's Heren naam.
Wij zegnen u uit 's Heren woning,
wij zegenen u altezaam.
- G Gij zijt de wijnstok van het leven, 525:5
in duizend ranken uitgebreid,
het leven, ons in U gegeven,
draagt goede vruchten op zijn tijd.
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,
doorstroom ons met uw hartebloed.
- G Lam Gods, dat zelfs zijn leven 530:1
ten offer heeft gegeven
voor onze zaligheid,
o Heer der heerlijkheden,
verenig al uw leden
tot innige verbondenheid.

Lezing • Romeinen 5:1-11

Leven in vrede met God

¹ Nu wij rechtvaardig verklaard zijn op grond van geloof, leven we in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. ² Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en mogen we ons laten voorstaan op de hoop om in zijn luister te delen. ³ En dat niet alleen, we laten ons zelfs voorstaan op de ellende die we ondervinden, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, ⁴ volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop.

G Alle roem is uitgesloten, 414:1.3
 onverdiende zaligheen
 heb ik van mijn God genoten
 'k roem in vrije gunst alleen!
 Ja, eer ik nog was geboren,
 eer Gods hand die alles schiep,
 iets uit niet tot aanzijn riep,
 heeft zijn liefde mij verkoren:
 God is liefde, o englenstem,
 mensentong, verheerlijkt Hem!

Alzo lief had God de wereld,
 dat Hij zijn geliefde Zoon
 voor de afgefallen wereld
 overgaf aan smaad en hoon.
 Ja, toen wij nog zondaars waren,
 schonk de Vader ons gena,
 leed de Zoon op Golgotha,
 stierf voor ons, die zondaars waren:
 God is liefde, o englenstem,
 mensentong, verheerlijkt Hem!

De gemeente gaat knielen of zitten.

Gebed

De gemeente staat op.

G Wij danken U, o liefde groot, 535:4
 dat Christus is gekomen;
 wij hebben in zijn stervensnood
 uw diepste woord vernomen.
 Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht
 en het wordt overal volbracht
 waar liefde wordt gegeven,
 wij uit uw liefde leven.